

C Hoogfeest St Petrus en Paulus

29 juni 2025

M. Assumpta

Eerste lezing (Hand 12,1-11)

Uit de handelingen van de apostelen

Koning Herodes was erop uit de volgelingen van Jezus van Nazareth het zwijgen op te leggen.

Hij liet enkele leiders arresteren, en zelfs enkelen terechtstellen.

Zo liet hij Jakobus, de broer van Johannes, met het zwaard ter dood brengen.

Hij had er succes mee bij de Judeeërs, en sloeg dan ook maar Petrus in de boeien.

Het was wel op het joodse feest van het ongezuurde brood, maar daar stoorde hij zich niet aan, en liet hem streng bewaken door vier groepen van vier soldaten.

Hij wachtte wel tot na het paasfeest om hem voor een volkstribunaal brengen.

De gemeenschap van de christenen bad vurig tot God voor Petrus' vrijlating.

Toen de dag van het proces aanbrak gebeurde in de nacht ervoor het volgende:

Petrus, vastgebonden met kettingen, lag te slapen tussen twee soldaten, die hem bewaakten.

En ook voor de poort van de gevangenis hadden wachten post gevat.

Plots straalde er een helder licht in de kerker. Petrus schoot wakker omdat hij een stoot voelde in zijn zij.

Hij hoorde een engel zeggen: 'sta vlug op.'

En meteen braken de kettingen door.

De engel zegde: 'doe vlug je mantel aan, en je sandalen.'

Petrus dacht dat hij droomde.

Maar waarlijk, met de engel liep hij voorbij de eerste wachtpost, en dan voorbij de tweede, en kwamen zo voor de ijzeren poort te staan, die uitgaaf op de stad.

Deze ging vanzelf open.

Ze gingen naar buiten, en wanneer ze een straat ver waren, was er geen engel meer.

Toen besepte Petrus: 'De Heer heeft een engel naar mij gestuurd. Dat weet ik nu zeker. En hij heeft mij ontrukkt aan de macht van Herodes, en aan alles wat de Judeeërs met mij van plan waren.'

Tweede lezing (2 Tim 4,6-8.17-18)

Uit de tweede brief van de apostel Paulus aan Timotheüs

Beste vriend,

Ik voel het komen dat men mij weldra het leven zal ontnemen.

Het uur van mijn sterven is nabij.

Maar ik mag zeggen dat ik de goede strijd heb gestreden,
dat ik de wedloop tot een goed einde heb gebracht.

Ik ben trouw gebleven aan mijn geloof.
Ik mag dan ook hopen dat de Heer,
die een rechtvaardige rechter is,
mij op die dag de kroon van de gerechtigheid zal schenken.
En niet alleen aan mij,
maar ook aan al die anderen
die met liefde hebben uitgekeken naar zijn komst.

Bij mijn eerste verdediging, beste Timotheüs,
heeft niemand het voor mij opgenomen.
Ze hebben mij allemaal in de steek gelaten.
Moge het hun niet worden aangerekend.
Maar ik heb de steun ervaren van de Heer.
Hij heeft mij kracht gegeven
om vol te houden in de verkondiging van zijn evangelie.
Daardoor hebben alle volken ervan gehoord,
en werd ik gered uit de klauwen van de leeuw.
Ik vertrouw er dan ook op dat Hij mij zal blijven beschermen
tegen alle boosheid.
Hij zal mij een veilige plaats geven in zijn hemels koninkrijk.

Evangelie (Joh 21,15-19)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Johannes

Jezus was gestorven.
Een deel van zijn leerlingen was teruggekeerd naar het meer van Galilea,
om te vissen.
En daar hadden zij Jezus gezien, en met hem gegeten van de vis die ze gevangen
hadden.
Na het eten vroeg Jezus aan Simon Petrus:
'Simon, zoon van Johannes, hou je van mij?
Meer dan de anderen hier?'
'Natuurlijk, Heer,' antwoordde Petrus,
'je weet wel dat ik je vriend ben.'
'Zorg dan voor mijn bokjes,' zei Jezus.
Maar hij vroeg het nog eens:
'Simon, zoon van Johannes, *hou* je van mij?'
'Natuurlijk, Heer,' antwoordde die,
'je weet toch dat ik je vriend ben.'
Waarop Jezus zei: 'weid dan mijn schapen.'
En nu vroeg Jezus:
'Simon, zoon van Johannes, ben je mijn vriend?'
Het deed Petrus pijn dat Jezus die derde keer vroeg:
'ben je mijn vriend?'
En hij antwoordde: 'Jij weet toch alles, Heer,
jij weet toch ik *van je hou*.'
Daarop zei Jezus: 'Wees dan een herder voor mijn schapen.'

Homilie

Z en B,

De potentaten van onze wereld zien overal spoken. Ze zijn immers bang dat ze hun greep op de mensen zouden verliezen.

En om dat te voorkomen gaan ze oorlogen voeren, en terreur installeren.

Hun strategie is duidelijk: ze zoeken een reden om te kunnen aanvallen, en – als die er niet is – zoeken ze wel een drogreden.

Het gaat er hen vooral om de kopstukken van mogelijk verzet uit te schakelen.

Daarmee verantwoordt ook Benjamin Netanyahu zijn gruweldaden in Gaza: de leiders van de terreurorganisatie Hamas moeten gedood worden.

Maar hij vergist zich. Zij die dat proberen vergissen zich altijd. Want geweld lokt nieuw geweld uit. En onder de mensen die nu zo erg te lijden hebben in Gaza zullen nieuwe strijders opstaan, nog erger en gemotiveerder dan tot nog toe.

Dat schreef Mattheus reeds in zijn evangelie: 'een boze geest die weggejaagd wordt keert terug samen met andere geesten, nog erger dan hijzelf.'

Zo was er in het begin van onze tijdrekening in Rome een keizer, die onverzadigbaar was in zijn drang naar macht en heerschappij.

Iedereen die hem in de weg zat wilde ook hij uitschakelen.

En hij had het vooral gemunt op de leiders van het verzet.

Want ook hij dacht: als ik die kapot maak, dan vluchten hun aanhangers wel weg, en ben ik van hen af.

Zijn naam was Nero.

De mensen waren bang van hem. Slechts weinigen durfden hem om zijn terreurbeleid terecht te wijzen.

Maar wie dat wel deed mocht erop rekenen dat hij ongenadig zou worden aangepakt. Zo verspreidde zich in die tijd ook een nieuwe beweging, ontstaan in het machtsgebied van Pilatus en Herodes.

Het waren volgelingen van een jonge charismatische jood, met de naam Jezus, iemand die geen blad voor de mond had genomen, en liefde had gepreekt, en alle onrecht had aangeklaagd.

Om zijn succes te breken was hij beschuldigd geworden van godslasteringen en terechtgesteld.

Maar ze hadden daarmee zijn invloed was niet kunnen breken, integendeel.

Uit zijn volgelingen was er een nieuwe beweging ontstaan, die zich razend snel verspreidde over hele delen van het Romeinse rijk.

Ook zij schrokken er niet voor terug om de wandaden van keizer Nero aan te klagen.

En Nero zocht een gelegenheid om tegen hen op te treden.

Toen in het jaar 64 in Rome een grote brand uitbrak was hij er als de kippen bij om te verklaren dat de leden van die nieuwe beweging, die zich christenen noemden, de brand hadden aangestoken.

Nero liet hun leiders gevangen nemen en naar Rome overbrengen. Degene die in

Jeruzalem de gemeenschap leidde, een zekere Petrus, en degene die de wereld rondreisde om nieuwe kernen te stichten, een zekere Paulus.
En hij liet hen terechtstellen.

Maar ook hij slaagde er niet in hun invloed te stuiten, integendeel.
De beweging groeide en bleef groeien, tot op de huidige dag, nu reeds 2000 jaar lang.

En het verhaal van Jezus' boodschap, en het verhaal van diens leven is overeind gebleven, in wisselende tijden, onder diverse leiders, de ene eerder bekommerd om de traditie, de ander meer vernieuwend.

Maar allen bekommerd om mee te bouwen aan een wereld waar mensen mekaar niet naar het leven staan, waar liefde en vrede nagestreefd worden, waar Gods plan met zijn mensen waar wordt gemaakt.

Zeven weken geleden is aan het hoofd van de kerk een nieuwe leider aangetreden, paus Leo.

Zoals Petrus en Paulus heel verschillende persoonlijkheden waren, verschilt ook hij in vele opzichten van zijn voorganger paus Franciskus.

Hij lijkt heel doordacht en beredeneerd, terwijl Franciskus meer impulsief en spontaan was.

Hij is sportief, muzikaal, en een talenknobbel, terwijl Franciskus daar helemaal niet in uitblonk.

Maar we mogen erop vertrouwen hij op zijn eigen manier, en in zijn eigen stijl een antwoord zal helpen zoeken hoe de boodschap van Jezus van Nazareth hoop kan brengen in deze onzekere tijden.

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.

